

RETTENS DOM (Anden Udvidede Afdeling)

11. marts 1999 *

I sag T-147/94,

Krupp Hoesch Stahl AG, Dortmund (Tyskland), ved advokat Otfried Lieberknecht, Düsseldorf, og under den mundtlige forhandling ved advokat Martin Klusmann, Düsseldorf, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Bonn, 62, Avenue Guillaume,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, først ved Julian Currall og Norbert Lorenz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Gérard de Bergues, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionen, derefter ved generaldirektør Jean-Louis Dewost, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Julian Currall og Guy Charrier, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionen, som befuldmægtigede, bistået af advokat Heinz-Joachim Freund, Frankfurt, og med

* Processprog: tysk.

valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

vedrørende en hovedpåstand om annullation af Kommissionens beslutning 94/215/EKSF af 16. februar 1994 om en procedure i henhold til EKSF-traktatens artikel 65 vedrørende aftaler og forskellige former for samordnet praksis mellem europæiske producenter af stålbjælker (EFT L 116, s. 1),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Udvidede Afdeling)

sammensat af den fungerende afdelingsformand, C.W. Bellamy, og dommerne A. Potocki og J. Pirrung,

justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 23., 24., 25., 26. og 27. marts 1998,

afsagt følgende

Dom¹

Sagens faktiske omstændigheder

A — Indledende bemærkninger

- 1 Nærværende sag vedrører en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 94/215/EKSF af 16. februar 1994 om en procedure i henhold til EKSF-traktatens artikel 65 vedrørende aftaler og forskellige former for samordnet praksis mellem europæiske producenter af stålbjælker (EFT L 116, s. 1, herefter »beslutningen«), hvorved den fastslog, at 17 europæiske stålvirksomheder og en af deres faglige organisationer i strid med EKSF-traktatens artikel 65, stk. 1, havde deltaget i en række aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis vedrørende fastsættelse af priser, opdeling af markeder og udveksling af fortrolige oplysninger om Fællesskabets marked for stålbjælker, og pålagde fjorten virksomheder inden for denne sektor bøder for de mellem den 1. juli 1988 og 31. december 1990 begåede overtrædelser.
- 2 Det fremgår af beslutningen [11. betragtning, litra d)], at Hoesch Stahl AG (i beslutningen herefter betegnet som »Hoesch«) er et helejet datterselskab af

1 — De faktiske omstændigheder i nærværende sag og retsforhandlingerne for Retten er beskrevet i præmis 1-70 i Rettens dom af 11.3.1999 (sag T-141/94, Thyssen mod Kommissionen, Sml. II, s. 347). De søgsmålsgrunde og argumenter, som sagsøgeren har fremført, og som er de samme som eller ligner dem, der blev fremført i sagen Thyssen mod Kommissionen, er navnlig behandlet i præmis 121-170 (væsentlige formelle mangler under proceduren for vedtagelse af beslutningen), 366-412 (udveksling af oplysninger inden for Poutrelles-udvalget (monitoring af ordrer og leverancer) og gennem Walzstahl-Vereinigung), 457-565 (Kommissionens medvirken i den over for sagsøgeren påtalte overtrædelse) og 604-613 (beslutningens begrundelse for bøden) i den sidstnævnte dom.

Hoesch AG, som havde en konsolideret omsætning på 10,679 mia. DEM i 1989. I 1992 fusionerede virksomheden med Krupp, og de to virksomheder udgør nu tilsammen Krupp Hoesch Stahl AG, der er sagsøgeren i nærværende sag.

...

D — *Beslutningen*

- 17 Beslutningen, som blev modtaget af sagsøgeren den 3. marts 1994, ledsaget af en skrivelse fra Van Miert af 28. februar 1994, indeholder følgende konklusion:

»*Artikel 1*

Følgende virksomheder har, i den udstrækning, der er beskrevet i denne beslutning, deltaget i de under deres respektive navne anførte former for praksis, der har hindret, begrænset eller fordrejet den normale konkurrence på det fælles marked. Hvor der idømmes bøder, er overtrædelsens varighed angivet i måneder, dog ikke for så vidt angår harmoniseringen af tillæg, hvor virksomhedernes deltagelse er angivet med et 'X'.

...

Hoesch

a) Udveksling af fortrolige oplysninger gennem Poutrelles-udvalget og (kontrolordninger) (27)

b) Fastsættelse af priser på de tyske marked (3)

...

Artikel 4

For de i artikel 1 angivne overtrædelser, som fandt sted efter den 30. juni 1988 (31.12.1989² for Aristrain's og Ensidesa's vedkommende), pålægges følgende bøder:

...

Krupp Hoesch Stahl AG

13 000 ECU

...

² — Denne dato angives i den franske og spanske version af beslutningen. Den tyske og engelske version angiver datoen 31.12.1988.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til:

...

— Krupp Hoesch Stahl AG

...«

...

E — *Bøden*

...

Rettens udøvelse af sin fulde prøvelsesret for så vidt angår bødens beløb

- 203 Når Retten fastsætter en bøde som led i udøvelsen af sin fulde prøvelsesret, er der i sagens natur ikke tale om en præcis matematisk operation. I øvrigt er Retten ikke bundet af Kommissionens beregninger, men skal foretage sin egen vurdering under hensyntagen til alle sagens omstændigheder.
- 204 I den foreliggende sag har Rettens gennemgang intet frembragt, som viser, at Kommissionens almindelige fremgangsmåde med henblik på at fastsætte bødernes niveau (præmis 187 ff. ovenfor)³ var forkert, selv om den medførte, at der blev pålagt sagsøgeren en meget lille bøde.
- 205 Det skal herved bemærkes, at selv om sagsøgeren faktisk deltog i udvekslingerne af taloplysninger, herunder i den udveksling, som blev gennemført af Poutrelles-udvalget, deltog selskabet ikke i møderne i dette udvalg og følgelig heller ikke i de drøftelser, som blev ført i udvalget på grundlag af disse tal.
- 206 Retten finder, at de nævnte drøftelser ikke alene vidner om udvekslingens konkurrencebegrænsende karakter, men at de derudover forstærkede den, idet de styrkede virkningen af den gensidige kontrol, der var forbundet med denne udveksling. De forskellige kritiske bemærkninger, der blev fremsat under disse møder, gjorde det for det første muligt for dem, der fremsatte dem, at advare deres konkurrenter i konkrete tilfælde, hvor en adfærd blev anset for urimelig, og mindede for det andet disse konkurrenter om, at der blev udøvet en løbende kontrol, og at det var muligt at træffe målrettede gengældelsesforanstaltninger.
- 207 Imidlertid bemærkes, at selv om den af Kommissionen anvendte koefficient på 1,5% er berettiget, når en udveksling er forbundet med en sådan ordning med

3 — Jf. dommen i sagen Thyssen mod Kommissionen (sag T-141/94, Sml. II, s. 347), præmis 577 ff.

drøftelser, kan den samme procentsats ikke finde anvendelse, når en virksomhed, som sagsøgeren, ikke har deltaget i denne ordning, men blot i udvekslingen af tal uden at være til stede under nogen af de pågældende møder.

- 208 Retten finder herefter som led i udøvelsen af sin fulde prøvelsesret med hjemmel i traktatens artikel 36, stk. 2, at den nævnte koefficient i sagsøgerens tilfælde bør nedsættes til 1% af selskabets omsætning. Denne koefficient skal anvendes på en periode på 24 måneder i forhold til en teoretisk periode på 30 måneder. Sagsøgerens bøde vil være at nedsætte i overensstemmelse hermed.

...

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Anden Udvidede Afdeling)

- 1) Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 4 i Kommissionens beslutning 94/215/EKSF af 16. februar 1994 om en procedure i henhold til EKSF-traktatens artikel 65 vedrørende aftaler og forskellige former for samordnet praksis mellem europæiske producenter af stålbjælker, fastsættes til et beløb på 9 000 EUR.

- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.

- 3) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger samt halvdelen af Kommissionens omkostninger. Kommissionen bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

Bellamy

Potocki

Pirrung

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. marts 1999.

H. Jung

Justitssekretær

C.W. Bellamy

Afdelingsformand